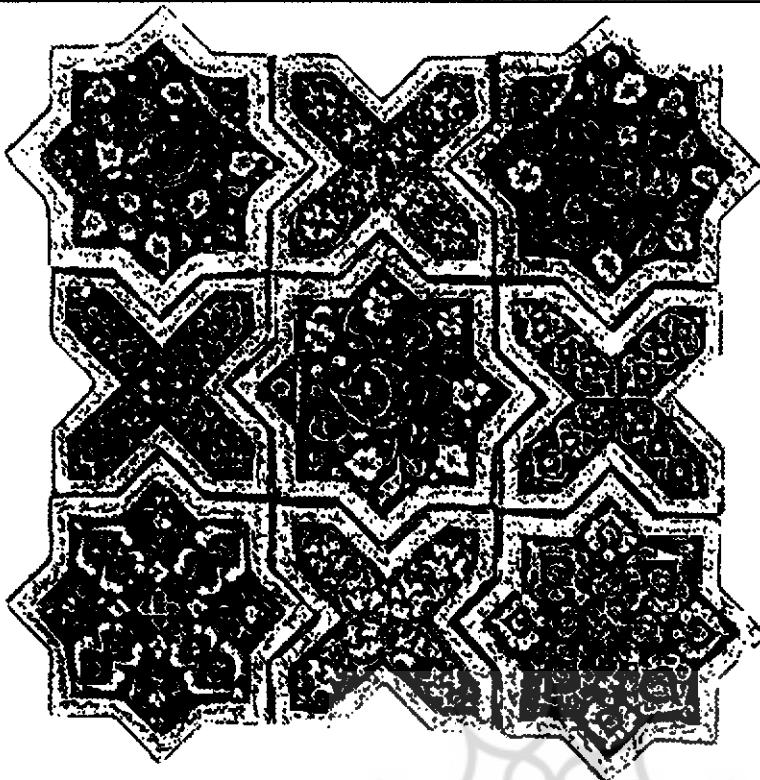

جایگاه و موقعیت نجوم در نقش و نگار عربی

■ دکتر امیر پارسا

این دو نیمه، یک ستاره شش ضلعی به وجود می‌آید و این چنین است که می‌بینیم، تخم مرغ حیات، متحول گردیده و به صورت ستاره‌ای درمی‌آید که از تداخل آسمان و زمین، برای تشکیل حیات و به عنوان رمزی برای وجود واحد تشکیل شده است. این ستاره از شش برگ یا شش پر درست شده و همانند یک گل شش ضلعی است. با این مفهوم، ستارهٔ شش ضلعی در نزد اعراب و مسلمانان شناخته گردید و در نقش و نگار هندسی عربی به کار گرفته شد. اما ستارهٔ داود یا مهر سلیمان به مرور زمان معانی دیگری یافت، یهودیان که خودشان را مالک الرقاب کل جهان می‌دانند، به جهت اعتقادات صهیونیستی و برتری نژادی و همجنین به جهت خرافات که در تورات قرار داده‌اند، و به جهان مسیحیت نیز الفا کرده‌اند تا آنان نیز تصدیق نمایند؛ ستارهٔ شش پر، عبارت است از دو مثلث که روی هم قرار می‌گیرند، و ما معنای قدسی آن را آن طور پایین آن بیانگر زمین بود.^۱ شکل نیمهٔ تخم مرغ دچار تغییر و تحول می‌گردد و به صورت مثلثی درمی‌آید که همان رمز وجود یهود را می‌بینند و در مثلث دوم که

ستاره در نقش و نگار عربی بر مقیاس دایره و با مشتق شدن از آن به دست می‌آید و در برگیرنده معانی مختلفی است که از این دایرهٔ قدسی نشات می‌گیرد. در این مورد ابوحیان توحیدی می‌کوید: صورت فلکی که ترسیم آن به صورت عرضی در خیال وجود دارد، از دو چیز گرفته شده، یکی امور بسیط، که هیچ کوتهٔ ترکیبی در آن راه ندارد، و دیگری امر مرکبی که البته از ترکیب خالی نیست. به جهت تعدد ستارگان، آنها دارای معانی مختلفی هستند، مثلاً طریقهٔ شکل گیری آنها، به صورت ستاره به این جهت است که رشوس آنها از ئه تا به پنج تا متفاوت، یا مثلاً شکل هلال ماه ممکن است همانند خورشید باشد و این امر رمزی برای هستی یا نیروهایی است که ماوراء خورشید قرار دارند، یا به عنوان تخم مرغ زندگی به شمار می‌رود، در عقاید قدیمی، هستی عبارت بود از یک تخم مرغ که نیمهٔ بالای آن بیانگر آسمان و نیمهٔ پایین آن بیانگر زمین بود.^۲ شکل نیمهٔ تخم مرغ دچار تغییر و تحول می‌گردد و به صورت مثلثی درمی‌آید که همان رمز انسجام کامل و توازن است. و از تطبیق

کامل در فلسفه یونانی است و این انسان به عنوان محور وجود و قطب عالم است. در فلسفه عربی اسلامی، این تعبیر در مورد ستاره شش ضلعی صورت می‌گیرد و از ترکیب دو مثلث متقابل در یکدیگر به دست می‌آید. در دوره‌های مختلف اسلامی، ستاره هشت ضلعی نیز به وجود آمد، که در کنار ستاره شش ضلعی و پنج ضلعی قرار گرفت. باید اضافه نمود که این گونه ستاره‌ها معمولاً در نقش و نکار هندسی عربی به کار گرفته شده است. ستاره هشت ضلعی از دو مربع متقابل در یکدیگر تشکیل شده است. یک مربع، تعبیری از قوای چهارگانه طبیعت به شمار می‌رود، ضلع فوقانی نمایانگر هوا، ضلع پایین خاک، ضلع سمت راست نمایانگر آب، و سمت چپ نشان دهنده آتش است. مربع دوم تعبیری از جهات چهارگانه شرق و غرب، شمال و جنوب است، و تداخل این دو مربع در یکدیگر یعنی اینکه قوای خداوند بالاتر از قوای طبیعت است و در تمام انساء وجود منتشر است. چنان که می‌فرمایید: ولله المشرق والمغارب، فاینما، تولوا فُم وجه الله ان الله واسع عليم. یا

به صورت وارونه قرار دارد، معتقدند که وجود انسانهای دیگر نهفته است و مقهور و مغلوب مثلث یهود است. و به این ترتیب مفهوم یهود در مورد ستاره دارد و سیطره جهانی یهود، تعبیر می‌گردد. قابل توضیح اینکه رأس هریک از دو مثلث، بیانگر عقل در دو وجود یهودی و جهانی است، اما عقل یهودی برتری دارد، و عقل جهانی مقهور و مغلوب است. اما قاعده دو مثلث یکی بیانگر ماده و دیگری بیانگر انرژی است، و عقل یهودی، این حق را دارد که ماده و انرژی وجود انسانی را به بند بکشد. تمام این خرافات بیانگر آن است که عقل آدمی در مقایسه با عقل صهیونیستی سبکتر و خفیفتر است.

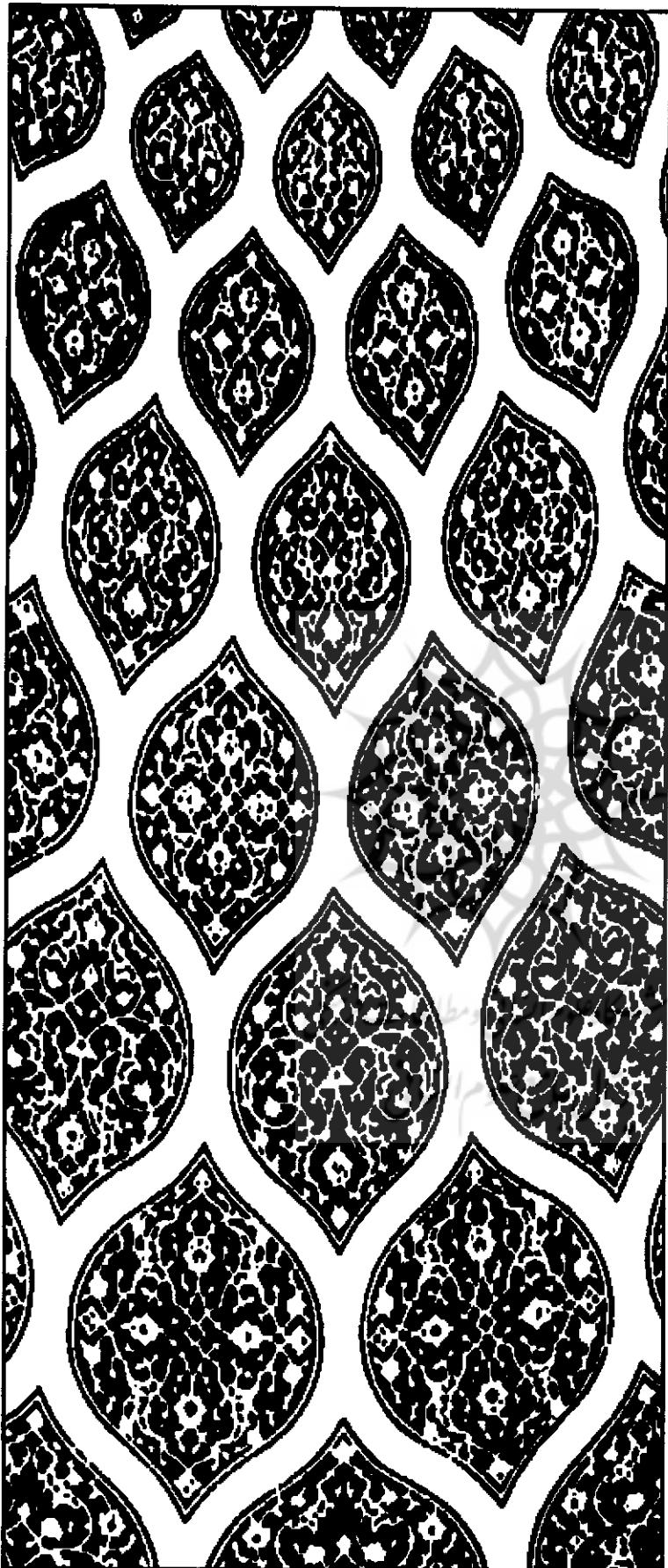
به هر حال با کم و زیاد کردن تعداد فرعهای این ستاره شش پر، پنج فرع یا یک ستاره، پنج ضلعی درست می‌شود که از نظر فیثاغورث، این ستاره، در واقع حامل رمز انسان یا جسم انسان کامل است.

لثونارد و داوینچی در صدد برآمده تا دایره‌ای رسم نماید که در رؤوس چهارگانه آن با یکدیگر تلاقی کنند، اما رمز آن، رأس هرم است. ستاره پنج ضلعی بیانگر انسان

• دایره در نزد مسیحیان معنایی جادویی دارد ولی مسلمانان و اعراب، صفر را به جهت نقشی که در اعداد ریاضی ایفاء می‌کند به صورت دایره درآورده است. به دلیل اهمیتی که ستاره در نزد اعراب و مسلمانان داشت، به عنوان یک عنصر اساسی در نقش و نکار هندسی عربی درآمده به شکل ستاره پنج ضلعی، شش ضلعی یا هشت ضلعی و بیشتر نمایان گردید، علاوه بر آن پرگار نیز در رسم دایره و تقسیم آن به قوسهای مساوی کمک فراوانی نمود.

در جای دیگر می فرماید: و قالو اَنْذَالَهُ
وَلَدًا، سَبَحَانَهُ، بِلَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالاَرْضِ كُلَّ لَهُ قَانِتُونَ.

قدس بون عدد هفت، از جهتی به تفکر یونانی منتقل گردید، از طرفی دیگر در بعضی از فرق اسلامی نیز مورد تقدیس قرار گرفته است، و در نهایت به صورت یک ستاره هفت ضلعی درآمد که در فلسفه نو افلاطونی رشد نمود که حامل تفکرات و اعتقادات فرقه 'کنوسیکها' نیز بود، اصلاح این ستاره هفت ضلعی، هر کدام به یکی از تجلیات وجود تعبیر می شود که عبارتند از: خداوند، عقل، نفس، ماده، فضا، زمان، زمین و انسان. اصل تصویر ستاره بر روی دایره استوار می گردد و از اینجاست که رسم بیکارین، یا پرگار اساس و پایه نجوم قرار می کیرد. و تعبیرش این است که تمام ستارگان از وجود او که خدای بزرگ است، و به صورت رمزی دایره ای شکل کشیده شد، سرچشم می کیرند. این دایره به ستارگان احاطه دارد و مرکز وجود ستارگان به شمار می رود. دایره در نزد مسیحیان معنایی جادویی دارد ولی مسلمانان و اعراب، صفر را به جهت نقشی که در اعداد ریاضی ایفاء می کند به صورت دایره درآورندن. به دلیل اهمیت که ستاره در نزد اعراب و مسلمانان داشت، به عنوان یک عنصر اساسی در نقش و نکار هندسی عربی درآمده به شکل ستاره پنج ضلعی، شش ضلعی یا هشت ضلعی و بیشتر نمایان گردید، علاوه بر آن پرگار نیز در رسم دایره و تقسیم آن به قوسهای مساوی کمک فراوانی نمود. به دنبال آن از پرگار در تولید اشکال جزئی و فرعی متداخل، به نحوی که دارای معانی قدسی و فلسفی و هنری بود، مورد استفاده قرار گرفت، در این تار و پودها که در یکدیگر ادغام شده اند، هر کدام از اینها دارای تعابیر فشرده ای از تفکرات غیبی انسانی مشاهده می گردد که قدرت درک آن را جز خداوند، کسی ندارد، و فقط از ترکیب و هماهنگی خاصی به دست می آید. هنگامی که این تار و پودها، صورت هندسی به خود می کیرد و به شکل سنگهای رنگی یا چوبی و صدفی

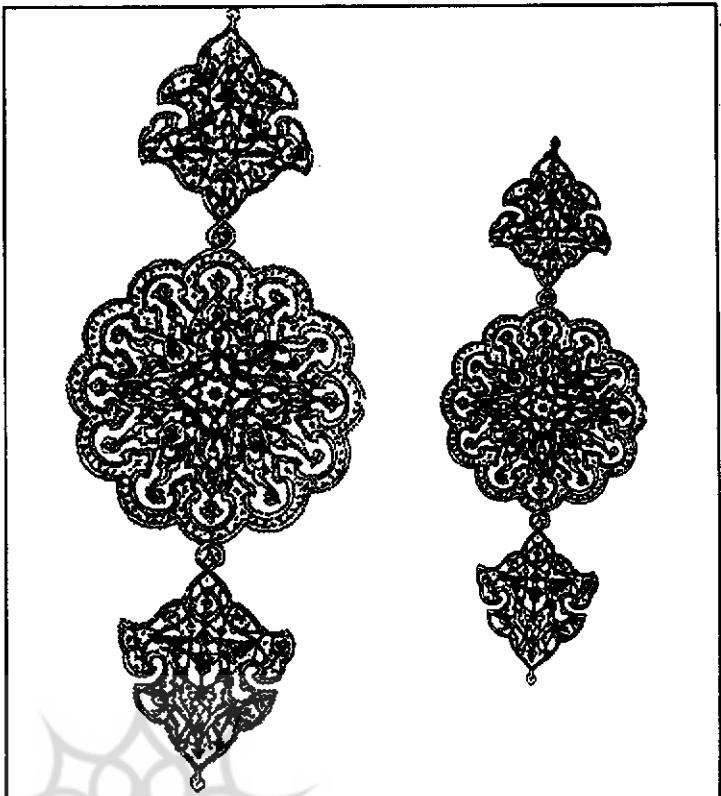
بلکه در حقیقت بیانگر تمام کائنت است اعم از زنده و غیرزنده، و با اشکال جوهری متفاوت و نه با اشکال نسبی، و در اینجاست که معنی تجرید و انتزاع عربی متجلی می‌گردد. و این چیزی است که هنر عربی بدون آن نمی‌تواند تحقق پیدا کند. نقش و نکار عربی خالی از مضمون نیست، اما این مضمون مطلقاً مجرد است و می‌توان بر آن برهان اقامه نمود، حتی اگر به قوانین علمی استناد نماییم.

این پدیده هنری جالب، که بیشتر انسانها اعم از عرب و عجم را در طول تاریخ فریفته خود کرده است، این نقش و نکار، صرف سیاه کردن یک سطح نیست، بلکه بیانگر ملکوت خداوند است و در آن واحد یک نشانه دینی و یک نشانه هنری است و آنچه که ما در تمثیل می‌بینیم در واقع تعبیری است از نوعی عبادت، اما این عبادت ابتکاری است.

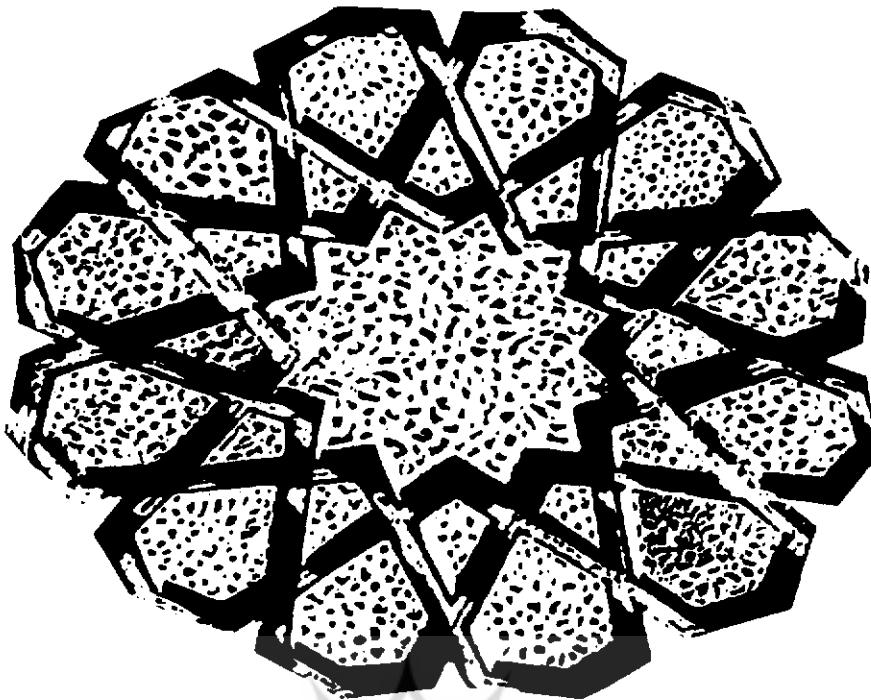
خلافیتها و مهارت‌های هنرمند در مظاهر خلاق سه کانه یعنی، شعر، خط و نقش خود را نمایان می‌سازد، و ما در کتاب مصور پرس داوین که در آغاز این قرن آن را به تصویر کشیده، می‌توانیم در یک نگاه، آثار هنری موجود در نقش عرب، مهارت و برجستگی و خلاقیت آنان را بشناسیم، به طوری که اهمیت آن را نمی‌توان انکار نمود و از آن به راحتی گذشت.

اشکال مطلق جوهر که ما آن را بصورت شبکه‌ای کاملاً دقیق و منظم می‌بینیم در واقع قدرت مطلقه‌ای است که هیچ کوئه حد و مرزی ندارد، و آن قدرت خدای تعالی است که در تار و پود این ستاره به صورتی نمایان گشته است، چنانکه می‌فرماید: ولله المشرق والمغارب، فاینما تولوا، فَكُمْ وَجْهُ اللَّهِ بِقَرْهِ ۖ ۱۱۵

این اشکال که نور الهی بر آن می‌تابد و جوهر آن نمایان می‌گردد، همان وجود عرضی است که در ترکیب هیولای اول، خودش را نشان می‌دهد و در اینجا مفهوم معنوی هنر متجلی می‌گردد، در حالت اول، نور و اشعه الهی در تارهای نقش و نکار خود را نمایان کرده و از عددی صادر

● این پدیده هنری جالب، که بیشتر انسانها اعم از عرب و عجم را در طول تاریخ فریفته خود کرده است، این نقش و نکار، صرف سیاه کردن یک سطح نیست، بلکه بیانگر هنرمند است و در آن واحد یک نشانه دینی و یک نشانه هنری است. این تنظیم نقش شکل هندسی به خود می‌گیرد، این مفاهیم دایره و ستاره و اشکال اولیه هندسه مثل مثلث، مربع و چند ضلعی، این اشکال فی نفسه ترکیب ریاضی ندارند، بلکه اشکال انتزاعی هستند، و به کفته آقای سیزان: تمام اشکال در نهایت به ترکیب هندسی رانده می‌شوند، یعنی استوانه، کره یا مکعب. اما هنرمند مسلمان، به حجم‌های هندسی پناه نمی‌برد، برای اینکه هر حجم در واقع نوعی ظرف روح آن است که این ظرف را به وجود آورد، بلکه فقط به اصل سطح در وجود پناه برده و این اشکال هیچ کاه بدون رمز نیست، بلکه همان طور که تصوف به آن اشاره دارد، دارای معانی بزرگی است. نقش و نکار عربی نیز از مفاهیم و معانی خالی نیست،

• ستارهٔ شش پر، عبارت است از دو مثلث که روی هم قرار می‌گیرند، و ما معنای قدسی آن را آن طور که اعراب و مسلمانان فهمیده‌اند، بیان کردیم. اما یهودیان در مثلث اول، رمز وجود یهود را می‌بینند و در مثلث دوم که به صورت وارونه قرار دارد، معتقدند که وجود انسانهای دیگر نهفته است و مقهور و مغلوب مثلث یهود است.

مشترکی بین این عناصر به شمار می‌رود، جهان گلها و گیاهان و طبیعت نیز جزئی از این هستی به شمار می‌آید. و بیشتر، آنچه که از خلال این ساقه‌ها و برگها، تجلی می‌کند، کلمات خداوند است که به صورت خطوط کوفی یا خطوط ظریف، نوشته شده و در واقع تاکیدی بر جبروت خداوند است که از خلال کلمات مقدس خود را نمایان می‌کند.

نقش عربی در واقع ریاضت صوفیانه نیست، بلکه نوعی نقش انتزاعی دینی، منسجم با ایمان به خدای متعال است، و برتر از هرگونه نسبیت و تعیین و تشبیه است، و این نقش، قابل تفسیر مادی نیست، بلکه ترکیبی معنوی و روحانی است که با انسانیت انسان، همانند روح مرتبط است، این نقش با قوانین فیزیک و مقیاسهای انسانی مرتبط نیست، و در واقع امری است که متعلق به خداوند و مثل اعلی است. در مورد تعبیر آن می‌توان گفت که نوعی خواندن و رها کردن است. اما نقش عربی به حدّ درجهٔ تقدیس نمی‌رسد و بدان مرتبه قابل تفسیر نیست.

می‌شود که آغاز و نهایت آن قابل شمارش نیست، جوهر کائنات و اجزاء هستی با مساحت‌های هندسی، آشکار می‌شود که این فضا، بر حسب ظروف مکانی این اشعهٔ نورانی تشکیل می‌شود و هنگامی که این اشکال جوهری رنگهای مختلفی به خود می‌کیرد، خود را مشخص می‌نماید. و هنگامی که این رنگها به شکل‌ها اضافه می‌شود، معانی جدیدی به خود گرفته و قابل تفسیر خواهد بود، هر کدام از این بافت‌ها تصویری هنری را دربرمی‌کیرد و در هر خط آن نفمه‌ای و در هر رنگ آن لحنی نهفته است. این آواها و نفمه‌ها، در یک حرکت منظم، طوری چیده می‌شوند که کسی بر احتی نمی‌تواند آن را بفهمد، مگر کسی که عالم به علم موسیقی و اسرار آن باشد. اما نقش ظرایف، در واقع اولین ترکیب در هنر عربی است که بر ابتکار و خلاقیت خوب هنرمند تاکید می‌ورزد که عبارت است از تفسیر گل و گیاه و ساقه که در واقع ارتباط محکمی بین انسان و طبیعت به شمار میرود. هر آنچه که در طبیعت وجود دارد از نقش جدا نیست و بالعکس، همان طور که عناصر نقش رموز